

STUFF. balanceert vanavond op het ragfijne koord tussen sciencefiction, drama en horror. In de Vooruit vertalen deze avontuurlijke avant-gardisten de muziek van Howard Shore, huiscomponist van David Cronenberg. Verwacht dat de poort naar een nieuwe dimensie elk ogenblik kan opengaan.

Eerlijk? Wij voelen ons horrorhart nu al een tel overslaan. De Canadese filmregisseur David Cronenberg laat zich voorstaan op een oeuvre dat bestaat uit een viscerale melange van body horror, sciencefiction, psychologische thriller en zwarte komedie. Als u het al intens vond dat James Woods in een tv werd gezogen in Videodrome, weet dan dat u best de borst nat maakt voor het filmconcert van STUFF.

Al wekenlang kijkt de groep zelf ook enorm uit naar dit unieke optreden. Niet alleen omdat Andrew Claes (saxofonist en Electronic Wind Instrument bij STUFF.) grote fan is van Cronenbergs adaptie van Naked Lunch, maar ook omdat freejazzlegende Ornette Coleman in die film te horen is.

En aangezien STUFF. zelf ook voortdurend tapdanst tussen stijlen, waarbij genres vervagen en muurtjes gesloopt, garandeert dit concert vast een hoogtepunt op het filmfestival. "De muziek van Howard Shore is heel functioneel, maar toch muzikaal", legt Claes zijn bewondering uit. "Zijn scores trekken ook niet noodzakelijk de aandacht. Shore is een meester in het doseren. Hij is heel dienend als filmcomponist."

Hallucinaties en dromen

Waar schuilt de genialiteit van Shore dan precies in? "Die zit dikwijls in de verbinding tussen twee verschillende sferen. Of tussen de innerlijke en uiterlijke wereld: Naked Lunch is daar een schoolvoorbeeld van. Je hebt de uiterlijke wereld, de stad, en de innerlijke wereld van de hallucinaties en de gekte van de protagonist. Om die transitie de beklemtonen, werkt hij zowel met klassieke muziek als The Ornette Coleman Trio. Hoe hij die twee werelden laat overgaan in elkaar, is onwaarschijnlijk knap gedaan. In The Cell - al schreef hij die score niet zelf - doet hij dat ook: daarin loopt westerse muziek over in oosterse slangenbezweerdersmuziek, terwijl je van de werkelijke wereld in een droomwereld sluipt."

Met Naked Lunch of The Cell gaat de groep evenwel niet aan de slag. STUFF. wil u doen huiveren en hallucineren met scènes uit Videodrome, The Fly, eXistenZ en A History of Violence. "Frederik Jassogne en Bart Moens ontwierpen speciaal een video-installatie achter ons, en de beelden worden tegelijk ook geprojecteerd op de vloer", vertelt Claes. "In tegenstelling tot onze gewoonlijke concerten wordt er niet echt geïmproviseerd. Dat was weliswaar het plan, maar de muziek van Howard Shore is zo sterk, dat we voor een andere aanpak hebben gekozen. De muzikale thema's van alle films die we vertonen, hebben we noot voor noot uitgeschreven. Daarmee gingen we aan de slag. Die muziek hebben we ver-STUFF.'t, kun je zeggen: we spelen niet voor huisorkest, maar maakten een reductie naar kwintet. De muziek vertoont dus nog raakpunten met het origineel. Mixmonster Menno zal vanop het podium fragmenten kunnen triggeren via zijn dj-tafel, zodat we het verloop van het concert en de beelden zelf kunnen sturen. Wie de films en muziek door en door kent, heeft zo extra vermaak."

De groep wilde ook een nieuwe spanningsboog creëren, waarbij de scènes uit verschillende films op zich een nieuw verhaal vormen. "De scènes zijn zonder dialogen. Dus welk verhaal je er in leest, hangt af van de verbeelding van de toeschouwers."

Nieuwsgierig DNA

Het is niet de eerste keer dat STUFF. zich buiten de uitgebreide comfortzone van jazz, funk, elektronica en hiphop waagt. De reden daarvoor is eenvoudig. "Zulke dolle projecten aangaan blijft de beste manier om alles fris te houden binnen de groep", zegt Claes. "Binnen STUFF. hebben we voortdurend een nieuwe kaart of kleur nodig om mee te spelen. Daarom spelen we ook in zoveel verschillende groepen. De filmische kleur van Shore zit nu ook in ons systeem, net als onze recente reworks van Bonzai (bekend Belgisch platenlabel voor rave, house, trance en hardcore, GVA). Die klanklandschappen kruipen intuïtief in ons DNA. (lacht) Je kunt wel stellen dat we een héél gulzig en nieuwsgierig DNA hebben."

Met STUFF. gaat het verder ook erg goed, lachen we. Gilles Peterson (een toonaangevende Frans-Britse dj en platenbaas, GVA) volgt op de voet wat er gebeurt rond de groep, en vermeldt of draait Stuff frequent in zijn radioprogramma op de BBC. "Ik verschieft er vaak van dat we in Engeland zo aanslaan", knikt Claes. "We zijn niet zomaar een exotisch nieuw geluid uit België. Met onze tweede plaat hield ik eerlijk gezegd mijn hart vast: STUFF. had als een novelty act of overwaaierende hype afgeschreven kunnen worden. Maar mijn verwachtingen werden overtroffen: in pakweg Bristol voelen we nog steeds dat er veel liefde komt, en ik ben blij dat mensen intussen gewoon doorheen de sound luisteren, en de muziek overblijft."

STUFF. plays Howard Shore, vanavond in de Vooruit, Gent

GUNTER VAN ASSCHE

Copyright © 2017 De Persgroep Publishing. Alle rechten voorbehouden